

Oragrifo, Malfid jam diris tion,” Nevil esprimis singulte.

Hari esploris en la poŝo de sia robo kaj eltiris Ĉokoladan Ranon, la lastlastan el la skatolo, kiun Hermiona donacis al li pro Kristnasko. Li donis ĝin al Nevil, kiu aspektis ploronte.

“Vi valoras dekoble pli ol Malfid,” Hari diris. “La Ordiga Ĉapelo elektis vin por Oragrifo, ĉu ne? Kaj kie estas Malfid? En aĉa Rampeno.”

La lipoj de Nevil tikis en feblan rideton dum li elpakis la ranon.

“Dankon, Hari...mi supozas, ke mi iros enliten...Ĉu vi deziras la karton, vi kolektas ilin, ĉu ne?”

Dum Nevil forpaŝis, Hari alrigardis la Faman Sorĉiston sur la karto. “Denove Zomburdo,” li diris, “Li estis sur la unua, kiun mi iam —”

Li anhelis. Li fiksrigardis la malantaŭon de la karto. Tiam li rigardis supren al Ron kaj Hermiona.

“*Mi trovis lin!*” li flustris. “Mi trovis Flamel!” Mi *diris* al vi, ke mi jam legis la nomon ie, mi legis ĝin en la trajno venante ĉi tien — aŭskultu ĉi tiun: ‘Zomburdo estas aparte fama pro sia venko super la Mava sorĉisto Grindelvald en 1945, pro la eltrovo de la dek du utiloj de draka sango, *kaj pro sia laboro pri alĥemio kun sia kolego, Nikolao Flamel*!’”

Hermiona saltis surpieden. Ŝi neniam aspektis tiel ekscitita ekde kiam ŝi ricevis la noton por sia unua hejmtasko.

“Restu tiel!” ŝi diris, kaj rapidis supren laŭ la ŝtuparo al la knabinaj dormejoj. Hari kaj Ron apenaŭ havis la tempon por gapi senkomprene inter si antaŭ ol ŝi hastis reen, kun grandega antikva libro en siaj brakoj.

Mi tute forgesis rigardi en ĉi tio!” ŝi flustris vigle. “Mi pruntis tion de la biblioteko antaŭ semajnoj por distra legado.”

“*Distra!*” diris Ron, sed Hermiona ordonis al li silenti dum ŝi elserĉis ion, kaj komencis freneze hasti tra la paĝoj, murmurante al si mem.

Fine ŝi trovis kion ŝi serĉis.

“Kiel mi pensis! Kiel mi *pensis!*”

“Ĉu vi jam permesas al ni paroli?” diris Ron grumble. Hermiona ignoris lin.

“Nikolao Flamel,” ŝi flustris teatre, “estas la sola konata farinto de la *Ŝtono de la Saĝuloj!*”

Tio ne estigis la intencitan rezulton.

“La kio?” diris Hari kaj Ron.

“Ho, *verdire*, oni supozus, ke vi neniam legas ion! Nu rigardu tion, ĉi tie.”

Ŝi ŝovis la libron al ili, kaj Hari kaj Ron legis:

La antikva arto de alĥemio temas pri la kreado de la Ŝtono de la Saĝuloj, legenda substanco kun mirigaj povoj. La Ŝtono metamorfozos